

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,

Tweede Meervoudige Belastingkamer;

Gezien het op 2 januari 1980 ingekomen beroepschrift van X te Z, belanghebbende, ingediend door drs. W te Y tegen de uitspraak ter post bezorgd op 31 oktober 1979 van de inspecteur der invoerrechten en accijnzen te V betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1973 tot en met 1976;

Gezien de overige stukken, waaronder de briefwisseling tussen partijen inzake de door het Hof aan de inspecteur gevraagde inlichtingen waarbij het gestelde in de artikelen 15 en 16 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken is nageleefd, alsmede de door de gemachtigde tijdens beide zittingen voorgedragen en overgelegde pleitnota's, van al welke stukken de inhoud als hier opgenomen geldt;

Gehoord ter zitting van 27 oktober 1981 en 2 november 1982 voornoemde gemachtigde en de inspecteur;

Overwegende dat bij de bestreden uitspraak de naheffingsaanslag is verminderd tot f 60.770,-- aan enkelvoudige belasting en f 60.770,-- aan verhoging; dat belanghebbende tegen de uitspraak in beroep is gekomen, aanvoerende dat de uitspraak en de naheffingsaanslag dienen te worden vernietigd; dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de uitspraak;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting behandelde het volgende tussen partijen is komen vast te staan:

Belanghebbende drijft zelfstandig het Chinees-Indisch restaurant A te Z. In het restaurant vindt levering plaats van maaltijden, koffie, bier, frisdranken en wijn. De eetwaren worden deels ter plaatse genuttigd deels meegenomen. De prijzen vormen een gemiddelde in de branche.

Belanghebbende heeft in het tijdvak van de aanslag niet voldaan aan hetgeen bij en krachtens artikel 34 van de Wet op de omzetbelasting 1964 (de Wet) is voorgeschreven, onder meer heeft de boekhouder de ontvangsten van 1974, 1975 en 1976 met onderscheidenlijk f 70.000,--, f 136.000,-- en f 185.000,-- verhoogd. De geboekte inkopen van grondstoffen in de verschillende jaren vertonen onderling grote verschillen.

De aanslag is opgelegd aan de hand van een door de rijksaccountant na een boekenonderzoek berekende omzet. De desbetreffende berekening behoort tot de stukken.

Overwegende dat tot grond van het beroep is aangevoerd, zakelijk samengevat:

De door de inspecteur berekende omzet is mede gebaseerd op de bevindingen in de debiteurenadministratie van B ter zake van leveringen aan belanghebbende. Deze bevindingen stemmen echter niet overeen met de boekingen van belanghebbende maar ook niet met de door belanghebbende afgetekende afleveringsbonnen in de eigen administratie van B. Over de jaren 1974 en 1976 heeft de inspecteur geen gegevens van B overgelegd. De omzetbelasting welke op deze beweerde leveringen betrekking heeft is niet in mindering gebracht.

Geen rekening is gehouden met de verschillen die zich van jaar tot jaar voordoen en met lagere drankomzetten in de latere jaren wegens lagere omzetten.

De gehanteerde winstpercentages zijn niet of nauwelijks verder gemotiveerd en vaak kennelijk in strijd met de werkelijkheid. Ook andere inkopen dan die van vlees zijn verhoogd zonder dat is aangegeven op welke inkopen dit betrekking heeft. De veronderstelling dat 10% van de afhaalomzet tegen het tarief van 18% dient te worden berekend is veel te hoog. Verder is ten onrechte geen rekening gehouden met verliezen uit een kleine keuken, met gratis verstrekkingen en eigen gebruik van dranken en met de excentrische ligging van het bedrijf.

De bijboekingen in de administratie van belanghebbende betroffen kastekorten. Deze bijboekingen zijn door de boekhouder toegepast om uit te komen op een redelijk kassaldo telkens aan het einde van het jaar. Daarbij is de boekhouder er van uitgegaan dat de ontvangsten elk jaar hoger waren dan uit de door belanghebbende verstrekte gegevens bleek.

Uitgaande van een vuistregel voor de omzet van de in een restaurant werkend persoon van f 100.000,-- in 1980/1981, van de jaarlijkse inflatie en van het aantal personeelsleden volgens de loonadministratie kan worden aangetoond dat de omzetsberekening van de inspecteur niet juist kan zijn;

Overwegende dat de inspecteur in hoofdzaak heeft betoogd:

Bij gebreke van een betrouwbare administratie is zo goed mogelijk getracht de omzet te benaderen. Uitgangspunten zijn geweest de (gecorrigeerde) inkoop van vlees en de inkoop van dranken. Belanghebbende heeft niet aangetoond dat de aanslag tot een te hoog bedrag is berekend. De vuistregel van de gemachtigde is ter inspectie niet bekend en wordt betwist, bovendien is er geen grond om aan te nemen dat de loonadministratie van belanghebbende in tegenstelling tot de overige administratie wel betrouwbaar zou zijn. De ervaring leert dat met name in de keukens van Chinese restaurants mensen plegen te werken, die niet op de loonlijst voorkomen;

Overwegende omtrent het geschil:

Nu belanghebbende niet heeft voldaan aan hetgeen bij en krachtens artikel 34 van de Wet is voorgeschreven, moet ingevolge het bepaalde in de artikelen 36 van de Wet en 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen het beroep worden afgewezen, tenzij is gebleken dat in hoeverre de uitspraak onjuist is.

Gezien de bijboekingen van ontvangsten en het grote verschil aan inkopen van grondstoffen tussen de verschillende jaren in de boekhouding van belanghebbende, alsmede de bevinding dat de boekingen ter zake van leveranties van vlees in het jaar 1975 in de administratie van B bijna het dubbele bedroegen van die in de administratie van belanghebbende, is aannemelijk dat belanghebbende niet alle inkopen en in evenredigheid daarmee niet alle ontvangsten heeft geboekt. Niet is gebleken dat de inspecteur onredelijk heeft gehandeld door zijn berekening te baseren voor de jaren 1973, 1974 en 1975 op de door belanghebbende geboekte inkoop aan dranken en voor de volgende jaren, toen hij die inkoop niet betrouwbaar achtte, op de inkoop van vlees zoals deze is geboekt vermeerderd met een hogere

inkoop bij B, in de verhouding zoals hij voor het jaar 1975 had geconstateerd. Belanghebbende heeft niet betwist dat hij aankopen bij B buiten de boekhouding heeft gelaten. De enkele omstandigheid dat de twee overgelegde rekeningen van B lagere bedragen vermelden dan door B als geleverd aan en als betaald door belanghebbende in de desbetreffende maanden is geboekt, vormt nog geen bewijs van de onbetrouwbaarheid van de administratie van B. Niet is gesteld of gebleken dat belanghebbende B ter verantwoording heeft geroepen ter zake van onjuiste boekingen ten name van belanghebbende.

Belanghebbende op wie te dezen de bewijslast rust, heeft niet aangetoond, dat de inspecteur bij zijn berekening factoren heeft gebruikt welke afwijken van die welke voor soortgelijke bedrijven gangbaar zijn, noch feiten of omstandigheden die met betrekking tot de onderneming van belanghebbende zouden moeten leiden tot een andere uitkomst. Belanghebbende heeft zelfs niet toegelicht op welke feiten of bevindingen berust de door hem gehanteerde vuistregel. Belanghebbende heeft evenmin aangetoond dat hem door andere ondernemers bij op de voorgeschreven wijze opgemaakte facturen meer belasting in rekening is gebracht dan bij het vaststellen van de aanslag in mindering op de verschuldigde belasting is gebracht;

Nu niet is gebleken dat de aanslag bij de bestreden uitspraak tot een te hoog bedrag is vastgesteld dient te worden beslist als volgt:

Handhaaft de uitspraak van de inspecteur.

Aldus gedaan in raadkamer op 2 november 1982 door Mrs. Steenbergen, voorzitter, Smit en van Willigenburg, in aanwezigheid van Mr. Vellema als griffier.

Vellema

Steenbergen

AANGETEKEND VERZONDEN

15 DEC. 1982

AAN PARTIJEN.